

Henk van Hal
16 jaar
Tijdens het bombardement: Herenweg
Beroep: scholier

In die tijd kon ik niet meer naar school. Fietsen waren gevorderd en vliegtuigen schoten op alles wat bewoog. Ik was thuis aan de Herenweg en naast ons gezin waren ook twee evacués aanwezig. We waren met zijn zessen.

Wanneer een vliegtuig in de buurt kwam van Houten werd met luchtafweer geschoten. Als het luchtafweer zwaar werd, gingen we doorgaans schuilen. Mijn vader nam ons dan mee naar de gang.

Tijdens het bombardement lagen we ook weer in de gang. Ik had een aantal winterjassen over me heen. Toen de deuren en ramen eruit waren gevlogen verlieten we de gang en gingen we naar de kelder. Na een paar minuten werd het rustig en ben ik op straat gaan kijken. Ik zag dat het huis aan de overkant was geraakt door een inslag en dat het dak van het huis van de familie Roskam op straat was geschoven en brandde. Ook zag ik dat het foute boel was bij het huis van Besselink.

Toen de vliegtuigen terugkwamen kreeg ons huis de volle laag. Terwijl we in de kelder lagen rook je het kruit. Het waren een paar lange angstige minuten. Elk moment kon er een bom de kelder binnenkomen. We hadden geluk dat de keuken niet was beschoten, anders was een bom door de vloer gegaan en in de kelder gekomen. Naast de bommen, schoten de vliegtuigen ook kogels af. Bovendien zetten ze sirenes aan om angst aan te jagen. Dat is gebruikelijk bij een aanval. Rond het huis liep een Duitser. Via de kelderramen konden we hem zien. Later vonden we hem gewond. Toen het rustig werd kropen we uit de kelder.

Van het huis was niets meer over, hooguit enkele muurtjes van een paar meter. Het was een tragedie voor mijn ouders die alles verloren hadden. Overal in het huis lagen de restanten van de bommen. Ik schat dat het er tussen de 10 en 15 waren. Alleen waar wij zaten, bij de keuken lagen ze niet. Daar hadden we geluk mee, omdat de kelder eronder lag. Het waren lange pijpen met een bommen. Ze werden door raketten aangedreven en met zijn tweeën tegelijk door een vliegtuig afgeschoten. De bommen waren hooguit 50 kilo.

Ik heb mijn moeder en zus weggebracht en toen ik terugkwam stond het huis in de brand. Dat is waarschijnlijk in de timmermanswerkplaats ontstaan. Daar lagen veel houtkrullen en dat heeft liggen smeulen, totdat de vlammen verschenen. Mijn vader en een overbuurman waren dat zo goed als kwaad mogelijk aan het blussen. De kelder brandde ondertussen ook. Van de rest van de schade in Houten heb ik weinig gezien. We hadden het te druk met onszelf.

Later hoorde ik dat de plannen voor het bombardement zijn gemaakt in een huis op Het Plein. Daar waar nu Super de Boer staat, stonden een paar huisjes. In een van die huizen is door verzetstrijders een plan gemaakt. Dat waren onderduikers.

Ik heb de generaal nooit gezien. Hij woonde hier vlakbij aan de Herenweg. De Herenweg was aan het begin en eind afgezet door Russische soldaten. Die hielden de wacht. Dat waren zogenaamde hilfswillige. Soldaten die aan het oostfront gevangen waren genomen en daarna overliepen. De generale staf, met inlichtingendienst, was hier in Houten gevestigd. Je wist dat je dan als dorp een risico loopt. De generaal zorgde voor de verdediging van de Betuwe. Tijdens het bombardement stond zijn auto er. Ik denk dat hij in Houten was. Na het bombardement was hij direct vertrokken. 10 dagen later zat hij in de Bilt of Bilthoven, dat is toen ook weer gebombardeerd.